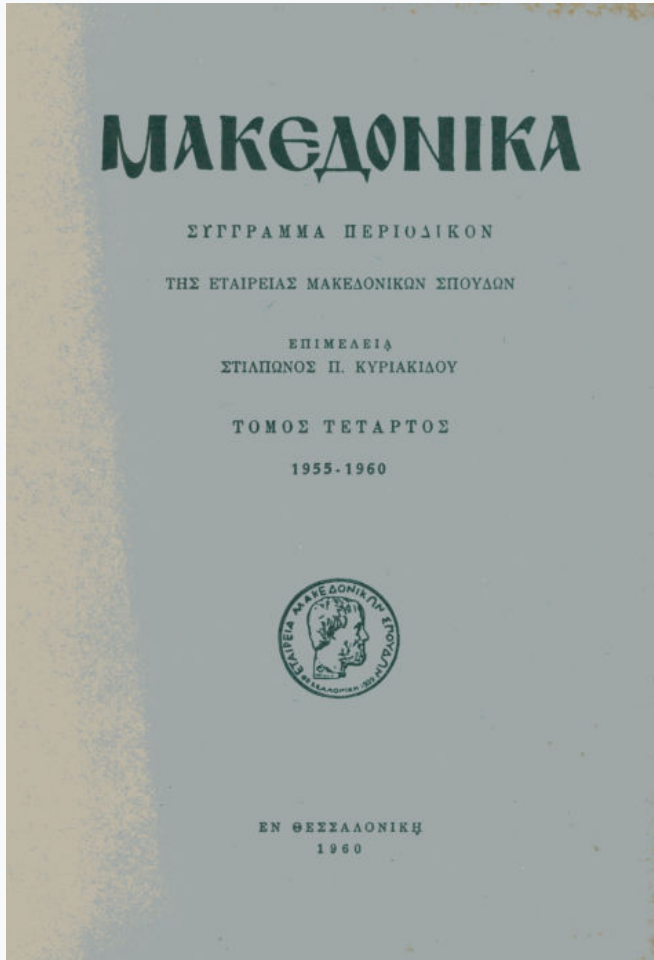

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

B. P. Papadakis, Histoire diplomatique de la question Nord-Epirote (1912-1957)

Βασ. Λαούρδας

doi: [10.12681/makedonika.741](https://doi.org/10.12681/makedonika.741)

Copyright © 2015, Βασ. Λαούρδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Λαούρδας Β. (1960). B. P. Papadakis, Histoire diplomatique de la question Nord-Epirote (1912-1957). *Μακεδονικά*, 4(1), 587-588. <https://doi.org/10.12681/makedonika.741>

τημάτων εις τοὺς ἀγγλοφόνους λαοὺς καὶ νὰ χαιρετισθῆ ἡ πολύτιμος αὐτὴ ἐργασία ἐνὸς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἐπιστήμονος, εις τὸν ὁποῖον θὰ πρέπη νὰ ἀναγνωρισθῆ ὅτι ἡ παραμονὴ του εις ξένην χώραν, οἱ συγγενικοὶ του δεσμοὶ μὲ τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἡ ἑλληνικὴ του καταγωγή οὐδόλως ἐπηρεάσαν—ὕπερ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ἀπόψεως—τὴν ἐπιστημονικὴν του συνειδησιν. Ἀπὸ τὴν ἀποψιν αὐτὴν καὶ παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις δι' ἐπὶ μέρους ζητήματα, τὸ βιβλίον του εἶναι πολυτιμωτάτη συμβολὴ διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἱστορίας καὶ τῶν προβλημάτων τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

B. P. P a p a d a k i s, Histoire diplomatique de la question Nord - Epirote (1912-1957). Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, Ἴδρυμα Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἀρ. 21, 1958, σελ. 195.

Ὁ πρεσβευτὴς κ. Παπαδάκης, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς ιδιότητός του ἔλαβεν ἐπανεπιμημένως μέρος εις τὰς περὶ τῆς Ἀλβανίας ἐπισήμους διεθνεῖς συζητήσεις, ἀφηγείται εις τὸ ὑπὸ τὸν ὡς ἄνω τίτλον ἔργον του τὰς διπλωματικὰς περιπετείας τοῦ ζητήματος παραθέτων ἢ ἀναλύων πολυάριθμα ἔγγραφα. Ἐπεὶ ἀπὸ σύντομον εἰσαγωγὴν, εις τὴν ὁποίαν ἐξαίρει τὴν βασικὴν, ὄχι μόνον διὰ τὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ τὴν γαλήνην εις τὴν περιοχὴν αὐτὴν τῆς Μεσογείου καὶ τῶν Βαλκανίων, σημασίας τοῦ ζητήματος, ἀναπτύσσει λεπτομερῶς τὰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις, ἧτοι τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων τῆς 8]9]1913, τὸ πρωτόκολλον τῆς Φλωρεντίας τῆς 17]12]1913, τὴν νόταν τῶν Μ. Δυνάμεων τῆς 13]2]14 καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλλάδος τῆς 21]2]1914, τὸν κατόπιν τῶν συμφωνιῶν ἐν Φλωρεντίᾳ σχηματισμὸν προσωρινῆς κυβερνήσεως Ἀυτονόμου Β. Ἡπείρου, τὴν ἐν συνεχείᾳ πρὸς αὐτὸν νόταν τῶν Μ. Δυνάμεων τῆς 24]4]1914, τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὸν πολιτικὸν θρίαμβον τῆς Ἀυτονομίας Β'. Ἡπείρου, τὸ πρωτόκολλον τῆς Κερκύρας τῆς 17]4]1914, τὰς ἐν συνεχείᾳ τούτου ἀποφάσεις τῆς Ἀλβανίας, τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος, τὴν περὶ εἰρήνης συνδιάσκεψιν τῶν Παρισίων 1919 - 1920, τὴν περὶ Β. Ἡπείρου ἑλληνοϊταλικὴν συμφωνίαν τῆς 29]7]1917, τὰ ὑπομνήματα τῶν Frank Polk, Clemenceau καὶ E. Crowe τῆς 9]19]1919 καὶ τὰ ἱταλικὰ ὑπομνήματα τῆς 3]1]1920, τὴν συζήτησιν μεταξύ Clemenceau, Beniczeλοῦ καὶ Nitti τῆς 13]1]1920, τὴν νόταν τῆς 14]1]1920, τὸ πρωτόκολλον τῆς «Καπισίτσα» τῆς 15]5]1920, τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας τῆς 17]5]1920, τὴν ἰταλοαλβανικὴν συμφωνίαν τῆς 10]8]1920, τὸ Ἑλληνικὸν ὑπόμνημα τῆς 21]9]1921, τὴν ἀλβανικὴν διακήρυξιν τῆς 2]10]1921, τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐρεύνης καὶ τὴν ἐκθεσιν Sederholm, τὴν ἀπόφασιν τῶν Μ. Δυνάμεων τῆς 9]11]1921, τὸ πρωτόκολλον τῆς Φλωρεντίας τῆς 27]1]1925, τὴν ἀπόφασιν τοῦ Folkestone τῆς 22]5]1934, τὴν ἀπέλευ-

θέρωσιν τῆς Β. Ἡπείρου κατὰ τὸν Ἱταλοελληνικὸν πόλεμον τοῦ 1940 - 1941, τὸ ἑλληνικὸν ὑπόμνημα τῆς 29]9]1941, τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς 10]11]1945, τὴν σύσκεψιν τῶν «τεσσάρων μεγάλων» τῆς 25]4]1946, τὴν ἀπόφασιν τῆς 29]7]1946 τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας, τὴν συνθήκην εἰρήνης τῶν Παρισίων τοῦ 1946 - 1947 καὶ τὴν περίοδον ἀναμονῆς ἀπὸ τοῦ 1947 μέχρι σήμερον. Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ θέματα ὁ κ. Παπαδάκης δὲν παραλείπει συνεχῶς νὰ παρουσιάῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ πολυάριθμα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα, παρὰ τοὺς ἀγρίους διωγμούς, ἀποδεικνύουν τὴν Ἑλληνικότητα τῆς Β. Ἡπείρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ προέλθουν εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ καλὴ θέλησις νὰ λυθῆ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐν πνεύματι δικαιοσύνης. Τὴν διεξοδικὴν ὡς ἄνω ἔκθεσιν τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων τὴν συμπληρώνει εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου παράθεσις τῆς κυριωτέρας βιβλιογραφίας ὡς καὶ πίναξ προσώπων καὶ πραγμάτων.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Ἀθανάσιου Σουλιώτη - Νικολαΐδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν. Ἡ «Ὁργάνωσις Θεσσαλονίκης» 1906 - 1908, Ἀπομνημονεύματα. Πρόλογος Σοφίας Ἀθ. Σουλιώτη, Εἰσαγωγή Διογένη Ξαναλάτου. Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, Ἴδρυμα Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἀρ. 27, Θεσσαλονίκη 1959, σελ. α' - ιγ' + 103.

Ὁ στρατηγὸς Ἀθανάσιος Σουλιώτης (1878 - 1945) εἰργάσθη εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν, ὅταν ἦτο ὑπολογαγός, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα ὀργανώσας ἄκρως μυστικὴν ὀργάνωσιν, ἣτις συνέβαλε κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τῶν βουλγαρικῶν προπαγανδιστικῶν καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν. Τὰς ἀναμνήσεις του ὁ Σουλιώτης τὰς ἀφηγεῖται εἰς πολὺ ὠραῖον ὕφος, δίδει δὲ καὶ πολυτίμους πληροφορίας τόσον διὰ τὴν Θεσσαλονικὴν τοῦ 1906 - 1908, ὅσον καὶ διὰ πολλὰς προσωπικότητας τῆς πόλεως. Ἡ ἔκδοσις συνοδεύεται ἐν παραρτήματι, διὰ τῆς ἐκδόσεως 1) τοῦ κυκλοφορηθέντος εἰς ἑλληνικὴν καὶ βουλγαρικὴν γλῶσσαν φυλλαδίου τοῦ «Προφητεῖες τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου», 2) τῆς μελέτης του «Ἡ Μεγάλῃ Ἰδέᾳ», 3) Ἐκθέσεως τοῦ Προξενείου Θεσσαλονίκης περὶ τῆς δράσεως τῆς «Ὁργάνωσεως Θεσσαλονίκης», 4) καταλόγου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, καὶ 5) τοῦ μητρώου τῶν Μακεδονομάχων, ὡς τοῦτο κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς ἐπι τούτω συσταθείσης ἐπιτροπῆς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ἡ δημοσίευσις συμπληροῦται διὰ τῆς παραθέσεως πίνακος ὀνομάτων καὶ πραγμάτων καθὼς καὶ διὰ φωτογραφιῶν 1) τοῦ συγγραφέως, 2) αὐτογράφου του, 3) τριῶν ἀπόψεων τῆς παλαιᾶς Θεσσαλονίκης, 4) τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς Θεσσαλονίκης τοῦ 1906, 5) τῶν κυριωτέρων Μακεδονομάχων ἀξιωματικῶν (φωτογραφηθέντων τὸ 1908